

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

synes, det er rimeligt, naar man giver en saa vidtgaaaende Bemyndigelse, at man saa ogsaa faar at vide i Forvejen, hvorledes denne Bemyndigelse er tænkt anvendt.

Til det ærede Medlem Hr. Kyed vil jeg gerne sige, at det kan ikke nytte, han frister mig til at sige, hvad jeg vilde udtale om Venstre, efter at han har udtalt sig saa pessimistisk om sin Stilling til Loven, for saa vilde jeg sikkert komme i Konflikt med den højtærede Formand. I øvrigt takker jeg for det Svar, det ærede Medlem gav om Venstres Stilling til Svine-reguleringsloven. For det var jo tydeligt og klart, at Venstre ønskede, at man i Fremtiden overlader til Ministeren og Landbrugets Organisationer at regulere Svineproduktionen, det vil altsaa sige at fortsætte med Svinereguleringen, som vi nu har haft i 5 Aar. Jeg var forud klar over, at det ærede Medlem vilde svare saaledes, men jeg har set i en Række Venstreblade, at man har haft et andet Standpunkt, og det var derfor, jeg gerne vilde have bekræftet, hvorledes Stillingen var herinde paa Rigsdagen.

Jeg skal til det ærede Medlem yderligere sige angaaende Englands Præferencetold, at det er noget, vi ikke kan blande os i, noget, som vi ikke kan foretage nogen som helst Ændring i. Men jeg skal være den første til at erkende — det har jeg ogsaa gjort her Gang paa Gang —, at selvfølgelig rammer denne Præferencetold Danmarks Smørproduktion i allerhøjeste Grad.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at vel er jeg Tilhænger af Selvstyret, men det er dog at forstaa saaledes, at det naturligvis er Flertallets Opfattelse inden for den paagældende Organisation, der maa være raadende. Det er det, jeg forstaaer ved at være Tilhænger af Selvstyret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mente, at naar jeg ansaa Svinereguleringen, saadan som den nu skal praktiseres, for at være grundlovsstridig, maatte jeg ogsaa anse de andre Reguleringer, for Smør og Korn, for at være grundlovsstridige. Jeg vil anmode det ærede Medlem om at prøve at læse de to Lovforslag igennem og paavise, hvor han finder der, at der er nogen Lighed. Det,

der skal forstaaes ved Grundlovens § 81, mener jeg er den frie og lige Adgang til Erhverv, og det er den lige Adgang til Erhverv, man krænger ved Svinereguleringsloven; men det ser jeg ikke, man gør hverken ved Korn- eller ved Smørloven. Her er lavet Særbestemmelser for en vis, ringe Del af Erhvervet til Fordel for en anden, lidt større Del af Erhvervet. Det er deri, Forskellen ligger. At det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen i sin Ophidselse ikke kan se det, skal jeg gerne tilgive ham.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Foranlediget af forskellige Udtalelser vil jeg gerne sige, at vi principielt ikke mener, at Svineordningen er, som den burde være, men jeg har paa den anden Side hævdet, at vi vilde anerkende en Politik, der tilstræbte at dele Arbejds-mulighederne her i Landet, og som gav det større Landbrug en højere Kornpris til Gengæld for de Kort, der blev taget.

Den højtærede Landbrugsminister kom med nogle Udtalelser, som jeg i Aarens Løb har hørt, jeg tror nok mindst 20 Gange, om de Gaarde ved Horsens, som i Krigsaarene ikke betalte sig saa godt og ikke blev dyrket saa godt. Der var selvfølgelig saadanne store Gaarde i Landbrugsministerens Hjemegn, men der har sikkert ogsaa været mindre Gaarde og Huse i forskellige Egne af Landet, som ikke er blevet dyrket godt. Naar imidlertid den højtærede Minister vil hævde, at det store Landbrug ikke har haft nogen væsentlig Betydning i Retning af at forsyne Landet med Levnedsmidler i de Aar, da vi var afspærret fra Tilførsel af Varer udefra, saa er det ikke rigtigt. Jeg minder den højtærede Minister om, at endda i Efteraaret 1917, da vi havde en usædvanlig daarlig Høst, lykkedes det os ikke alene at forsyne det danske Samfund og de danske Kreaturbesætninger med det fornødne Korn — vi fik jo ingenting hjem i det Aar —, men det lykkedes os ogsaa at hjælpe Norge og Sverige, saaledes at man gennem Afgivelse af Korn og Levnedsmidler kunde faa andre vigtige Varer her til Landet, og det vilde vi ikke have kunnet opnaa, hvis ikke det større Landbrug i disse Aar havde ydet den Indsats, som det gjorde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.